

Etusivu>Kanteen nostaminen>Sovittelu>Sovittelu EU-maissa

Mediacja w państwach UE

Italia

Zamiast zwracać się do sądu, można również rozstrzygnąć spór drogą mediacji. Jest to alternatywna metoda rozwiązywania sporów (ADR), w ramach której mediator pomaga stronom sporu osiągnąć porozumienie. Zarówno organy publiczne, jak i przedstawiciele zawodów prawniczych są zdania, że mediacja to bardzo skuteczne narzędzie.

1. Z kim należy się skontaktować?

System mediacji w sprawach cywilnych i gospodarczych, mający na celu rozstrzygnięcie sporów dotyczących uprawnień, którymi strony mogą dowolnie rozporządzać (*diritti disponibili*), wprowadzono we Włoszech **dekretem legislacyjnym nr 28/2010**.

Do świadczenia usług mediacji upoważnione są podmioty zajmujące się mediacją, które mogą mieć charakter publiczny lub prywatny, wpisane do rejestru podmiotów zajmujących się mediacją (registro degli organismi di mediazione) prowadzonego przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Wszelkie informacje na temat mediacji można znaleźć na stronie internetowej [Ministerstwa Sprawiedliwości](#).

Rejestr **akredytowanych podmiotów zajmujących się mediacją** jest opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Rejestr ten ma umożliwić osobom zainteresowanym nawiązanie kontaktu z wybranym podmiotem zajmującym się mediacją i skorzystanie z usług mediatorów, którzy są jego członkami. Szczegółowe informacje można uzyskać, kontaktując się bezpośrednio z konkretnym podmiotem.

2. W jakich dziedzinach dopuszcza się korzystanie z mediacji lub jest ona najbardziej rozpowszechniona?

Podmioty zajmujące się mediacją świadczą pomoc w zawarciu ugody pozasądowej w każdym sporze cywilnym lub gospodarczym, który dotyczy uprawnień, którymi strony mogą swobodnie rozporządzać. We Włoszech korzystanie z mediacji jest warunkiem wstępnym wszczęcia postępowania w przypadku sporów dotyczących współwłasności, praw rzeczowych, podziału, dziedziczenia, umów rodzinnych, najmu/dzierżawy, umów użyczenia (*comodato*), wynajmu przedsiębiorstw (*affitto di aziende*), odszkodowania za szkody wynikające z odpowiedzialności za błędy medyczne i odpowiedzialności placówek opieki zdrowotnej oraz zniesławienia za pośrednictwem prasy lub innych środków masowego przekazu, a także umów ubezpieczenia, umów bankowych i umów finansowych. W takich sprawach przewidziano przymus adwokacki. Mediacja może mieć również charakter fakultatywny – przeprowadza się ją na wniosek sądu lub na podstawie zobowiązania zaciągniętego w umowie przez strony.

3. Czy istnieją szczególne reguły, do których należy się zastosować?

Zasady regulujące mediację w sprawach cywilnych i gospodarczych określono obecnie w dekreście legislacyjnym nr 28/2010 (zmienionym dekretem z mocą ustawy nr 69 z dnia 21 czerwca 2013 r., przekształconym w ustawę nr 98 z dnia 9 sierpnia 2013 r., a następnie **dekretem z mocą ustawy nr 132 z dnia 12 września 2014 r.**, przekształconym, ze zmianami, w **ustawę nr 162 z dnia 10 listopada 2014 r.**, i **dekretem legislacyjnym nr 130 z dnia 6 sierpnia 2015 r.**) oraz w dekreście ministerialnym nr 180/2010.

4. Szkolenie

Aby zostać mediatorem, należy spełnić warunki określone w art. 4 ust. 3 lit. b) dekretu ministerialnego nr 180/2010:

kandydat na mediatora musi w szczególności mieć stopień naukowy lub dyplom odpowiadający co najmniej dyplomowi uniwersyteckiemu uzyskiwanemu po trzech latach nauki lub też być członkiem stowarzyszenia branżowego lub organizacji branżowej oraz ukończyć co najmniej dwuletni kurs doskonalenia zawodowego organizowany przez ośrodek szkoleniowy akredytowany przez Ministerstwo Sprawiedliwości, przy czym w trakcie trwania takiego kursu jest zobowiązany uczestniczyć w przynajmniej dwudziestu mediacjach w charakterze stażysty.

Ośrodki szkoleniowe, które wydają świadectwa ukończenia przez mediatorów niezbędnych szkoleń, to podmioty publiczne lub prywatne, które uzyskały akredytację Ministerstwa Sprawiedliwości pod warunkiem spełnienia określonych wymogów.

5. Jaki jest koszt mediacji?

Kryteria ustalania wysokości opłaty za mediację (*indennità di mediazione*), która obejmuje opłatę za wszczęcie postępowania oraz opłatę za konkretne czynności podejmowane w ramach mediacji, określa art. 16 dekretu ministerialnego nr 180/2010.

Konkretne kwoty wskazano w tabeli A stanowiącej załącznik do tego dekretu. Kwoty te zależą od wartości przedmiotu sporu.

6. Czy ugoda zawarta w następstwie mediacji może podlegać egzekucji?

Art. 12 dekretu legislacyjnego nr 28/2010 stanowi, że w przypadku gdy wszystkie strony biorące udział w mediacji są wspierane przez adwokata, ugoda podpisana przez strony i samych adwokatów stanowi tytuł wykonawczy uprawniający do przymusowego wywłaszczenia (*espropriazione forzata*), przeniesienia faktycznego władztwa nad ruchomością lub nieruchomością z osoby aktualnie wykonującej takie władztwo na osobę uprawnioną do jego wykonywania (*esecuzione per consegna e rilascio*), wyegzekwowania zobowiązania do działania lub zaniechania (*esecuzione degli obblighi di fare e non fare*) oraz wpisu hipoteki przymusowej (*ipoteca giudiziale*). Adwokaci poświadczają i potwierdzają, że ugoda jest zgodna z przepisami bezwzględnie obowiązującymi i porządkiem publicznym. W pozostałych przypadkach ugoda załączoną do protokołu zatwierdza się, na wniosek strony, zarządzeniem prezesa sądu, po stwierdzeniu jej formalnej poprawności oraz zgodności z przepisami bezwzględnie obowiązującymi i wymogami porządku publicznego. W przypadku sporu transgranicznego, o którym mowa w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r., protokół zatwierdza prezes sądu, w którego okręgu ugoda ma zostać wykonana.

7. Czy dostęp do baz zawierających dane o mediatorach jest bezpłatny?

Obecnie Ministerstwo Sprawiedliwości regularnie publikuje na swojej stronie internetowej wykaz podmiotów zajmujących się mediacją oraz mediatorów zarejestrowanych w każdym z tych podmiotów.

To jest link, o którym mowa w sekcji 1; dostęp do strony jest nieograniczony i nieodpłatny.

Ostatnia aktualizacja: 17/05/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.